

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Den udödelige Danne-Konge

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Den udödelige Danne-Konge", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833\\_510-txt-shoot-idm108/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_510-txt-shoot-idm108/facsimile.pdf) (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XI	Col.	XII	Col.
Gebeds Universitet, af Pastor W. A. Werels . . . . .	795.	daad i Frue-Kirke i Kjøbenhavn. Af Mag. Jac. Chr. Lindberg . . . . .	826.
Kirkelige og literære Efterretninger, af Mag. Jac. Chr. Lindberg . . . . .	799.	Nr. 51. Den kristelig glade Indsigt, af T. Gellesten . . . . .	833.
Nr. 49. Pilgrimsen paa Reisen, af T. Gellesten . . . . .	801.	Om Jødernes Træ, Substianske og Skifte.	
Nogle Brevinger af Dr. W. Luther om Kaldelsen til Lærer-Embedet i den kristne Kirke; meddelt af Magister Jac. Chr. Lindberg. (Sluttet) . . . . .	804.	XI. De nødvendige Forberedelser for Jødernes Bøn. (Sluttet) XII. Om Jødernes Morgen-Andagt. Af Magister Jac. Chr. Lindberg . . . . .	835.
IX. Om Grundloven for den rabbiniske Synagoge i Jeneste. X. Om den rabbiniske Synagoge i Jeneste i Almindelighed, af Magister Jac. Chr. Lindberg . . . . .	807.	Klage til Hr. Stiftsprovst Clausen over een af hans anonyme Venner, af Magister Jac. Chr. Lindberg. . . . .	844.
Kirkelige Efterretninger, af Magister Jac. Chr. Lindberg . . . . .	815.	Nr. 52. Pryllaps-fælden af E. Møller. Om Hr. Ketter, Kammeraad Jansens Vidnesbygd om Hr. Stiftsprovst Clausens Børnebaad, af Mag. Jac. Chr. Lindberg. Om Hr. Prof. Nisens Bemærkninger i „Berger-Vennen“, af Magister Jac. Chr. Lindberg. (Fortsat) . . . . .	849. 852. 854.
Nr. 50. Guds Bøns Pryllapsfang af P. C. Petersen . . . . .	817.	Skitsse til Udgiveren fra Hr. Dr. N. Møller, Biskop over Kaalands Stift. etc. Simeon og Anna af P. C. Petersen . . . . .	861. 861.
Om Jødernes Træ, Substianske og Skifte.		Kirkelige og literære Efterretninger, af Magister Jac. Chr. Lindberg . . . . .	863.
XI. De nødvendige Forberedelser for Jødernes Bøn (Fortsættelse) af Magister Jac. Chr. Lindberg . . . . .	822.		
Kirkelige og literære Efterretninger. Børne-			



Den Nordiske Kirke-Tidende.

et Bogen-



Skrift

for Kirken

og Skolen.

N<sup>o</sup> 3. Anden Søndag efter Hellig-Tre-Kongers Dag. 1833.

Udgivet og forlagt af Mag. Jac. Chr. Lindberg. Trykt hos Sabritius de Tengnagel.

Maa trykkes. I Kjøbenhavn Postkøbet den 18 Januar 1833. T. de W. sen.

Den uddødelige Danne-Konge.

Her er den bedste  
af Aarhøns alle,  
Som Væver men alle  
I Kjøbenhavn Gai;  
Som alle men alle  
Her Væver Jernad,  
Som alle er at alle  
De Kjøbenhavn!

Wærst-Billed.

Der sidder en Konge i Kjøbenhavn,  
Hans Nige er ei med de Store,  
Dog ride om Land under Saders Naam  
Den Konge er kommet for Or'e,  
Og det er vor Tro paa de Danske Or,  
At Kongen, vor Fader, han aldrig doer,  
Hans Titel kun steds til Jer'e!

Han haver nu levet trehundred Aar,  
Mens Titlene ni sank i Graaven,  
Kong Sreddegod kaldtes han før i Gaar,  
Var immer vor Fader, treds Paven,

Og det er vor Tro paa de Danske Or,  
At Kongen, vor Fader, han aldrig doer,  
Hvortil saa han lægger Gulds-Taalen!

Han slumrer kun den i hvert Aften-Stund,  
Saa sødt som Kong Christjan den Nette,  
Og vaagner derister som Fugl af Blund,  
Saa aarle som Fredrik den Sjette!  
Og det er vor Tro paa de Danske Or,  
At Kongen, vor Fader, han aldrig doer,  
Jer vi er af Gylten-Nar matte!

Det Danske Man eller om Kongen ved,  
Og dermed om Hellet i Grundten,  
Er, at noget lange de Begge led,  
At kunder var Kongen og Bonden;  
Men leve det maa baade Hed og Haand,  
At Waade der er dog med Bost og Vaand,  
Hvort Laas man har ikke for Wunden!

Ja, Wunden saa brugde den Danske Pors,  
Som Tøften med Hønd kunde løse,

Den Nordiske Kirke-Tidende.

et Bogen-



Skrift

for Kirken

og Skolen.

Nr 3. Anden Søndag efter Hellig-Tre-Kongers Dag. 1833.

Udgivet og forlagt af Mag. Jac. Chr. Lindberg. Trykt hos Sabritius de Tengnagel.

Maa trykkes. I Kjøbenhavn Postkædet den 18 Januar 1833. T. de W. sen.

Den uddødelige Danne-Konge.

Her er den bedste  
af Aarhøns alle,  
Som Væver men alle  
I Kjøbenhavn Gai;  
Som alle men alle  
Her Væver Jernad,  
Som alle er at alle  
De Kjøbenhavn!

Wærst-Billed.

Der sidder en Konge i Kjøbenhavn,  
Hans Nige er ei med de Store,  
Dog ride om Land under Saders Naam  
Den Konge er kommet for Or'e,  
Og det er vor Tro paa de Danske Or,  
At Kongen, vor Fader, han aldrig doer,  
Hans Titel kun steds til Jer'e!

Han haver nu levet trehundred Aar,  
Mens Titlene ni sank i Graaven,  
Kong Sredegod kaldtes han før i Gaar,  
Var immer vor Fader, treds Paan,

Og det er vor Tro paa de Danske Or,  
At Kongen, vor Fader, han aldrig doer,  
Hvortil saa han lægger Gulds-Taan!

Han slumrer kun den i hvert Aften-Stund,  
Saa sødt som Kong Christjan den Nette,  
Og vaagner derister som Flug af Blund,  
Saa aarle som Fredrik den Sjette!  
Og det er vor Tro paa de Danske Or,  
At Kongen, vor Fader, han aldrig doer,  
Jer vi er af Gylten-Nar matte!

Det Danske Man eller om Kongen ved,  
Og dermed om Hellet i Grundten,  
Er, at noget lange de Begge led,  
At kunde var Kongen og Bunden;  
Men leve det maa baade Hed og Haand,  
At Waade der er dog med Bost og Baand,  
Hvort Laas man har ikke for Wunden!

Ja, Wunden saa brugde den Danske Pors,  
Som Tøften med Hønd kunde løse,

At alle kan see, han forsted det bedst,  
Paa Vaas og paa Venker at blase;  
Ja, leve det maa baade Fod og Haand,  
At Munden kan frugde paa Vast og Vaand,  
Med Friispeg for Herremands Nase!

Det først som tilhøje paa Kongens Slot,  
Gaand-Sænkningen maatte da springe,  
Saa fri blev nu Kongen, og det var godt  
For ham og for alle de Ninge;  
Ja, det er hvad Børnene glædes til,  
At Fader kan gjøre hvad Gødet han vil,  
Så Dødt ham slet Ingen kan tringe!

Det vil man at finde fuldmangen Gang,  
Og søndigt, jeg mener, seleden,  
Da Stadelen vandt og Veilen sprang,  
I Skoven saavel som paa Heden;  
Ja, fri er til Kuffe den Konge-Haand,  
Som leste de Bortee, de Guldets Vaand,  
Og slog kun for Ketten og Freden!

Man siger, nu gaaner Kong Fredogod,  
Lad selogaa kun vende hans Føje!  
Det skinner slæder den guldne Ved,  
Som Kronen ham yder tilseise;  
Ihi det er vor Tro paa de Danske Oer,  
At Kongen, vor Fader, han aldrig doer,  
For større Ring dages end dijsel!

Det seler den frieste Fadershaand:  
Med Lampe det Bedste kun lyfled,  
Og leste med Let kan boert Tyngheds-Baad  
Saalidet som Kom kunde bygges;  
Ihi det er vor Trost paa de Danske Oer,  
At Kongen, vor Fader, han aldrig doer,  
Og mager det bedst, som han lyfled!

Saa talte vi Herren for Konge-Geld,  
Han stunte os det af sin Naade,  
At spate saa Kente af al vor Giæld,  
At Danmark det bliver til Vaade!

Da seler det paa sig vor Faders Haand,  
At frit den kan lese boert Tyngheds-Baad,  
Som Nit leser Kiærligheds Gaade!

Stark-Odder han talte trehundred Aar,  
Og slet kunde han ikke høre,  
Det hvæde tungt paa hans selogaa Haar,  
Han fik dem ei alle med Høre;  
Men Phønir han lever femhundred Aar,  
Og saa af sin Hæde han ung opstaar,  
Saa skal med vor Konge det vare!

Og Fader, som holder i Aar saa blid  
Solv-Vryllup med Keminge-Naemt,  
Og haver ad Aare Guldbryllups-Tid,  
For Alle som stenne paa Garnet,  
Han helde saamangen en Fædels-Jest,  
Som Gud dem giver, han under bedst,  
Han mere vrede lignet end farnet!

I Danmark det sletos fra Heden-Ød:  
Der dee ikke Trotterne gode,  
I Mindet de leve med Kolf og Skfold,  
Paa Tungen de bæres med Srede,  
Saa det er vor Tro paa de Danske Oer,  
At selv naar han daaner, han dog ei doer,  
Som randt med de Bedste af Nede!

Ja, det er vor Tro paa de Danske Oer,  
Som ikke til Tro er for lærde,  
At Kiærlighed er hvad der aldrig doer,  
Naar ei den er Skremt og Oshærde,  
Og det er vert Haad om de Danske Oer,  
At Kiærlighed aldrig paa dem uddeer,  
Saalange som Hæll er paa Hæde!

17. S. Grundtvig.

At alle kan see, han forsted det bedst,  
Paa Vaas og paa Venker at blase;  
Ja, leve det maa baade Fod og Haand,  
At Munden kan frugde paa Vast og Vaand,  
Med Friispeg for Herremands Nase!

Det først som tilhøje paa Kongens Slot,  
Gaand-Sæstningen maatte da springe,  
Saa fri blev nu Kongen, og det var godt  
For ham og for alle de Ninge;  
Ja, det er hvad Børnene glædes til,  
At Fader kan gjøre hvad Gædt han vil,  
Så Dødt ham slet Ingen kan tringe!

Det vil man at finde fuldmangen Gang,  
Og søndigt, jeg mener, seleden,  
Da Stadelen vandt og Veilen sprang,  
I Skoven saavel som paa Heden;  
Ja, fri er til Kuffe den Konge-Haand,  
Som leste de Bortee, de Guldets Vaand,  
Og slog kun for Ketten og Freden!

Man siger, nu gaaner Kong Fredogod,  
Lad selogaa kun vende hans Føje!  
Des siemere slæder den guldne Ved,  
Som Kreen ham yder tilseise;  
Ihi det er vor Tro paa de Danske Oer,  
At Kongen, vor Fader, han aldrig deer,  
For større Ring dages end dijsel!

Det seler den frieste Fadershaand:  
Med Lampe det Bedste kun lyfled,  
Og leste med Let kan boert Tyngheds-Vaand  
Saalidet som Kom kunde bygges;  
Ihi det er vor Trost paa de Danske Oer,  
At Kongen, vor Fader, han aldrig deer,  
Og mager det bedst, som han lyfled!

Saa talte vi Herren for Konge-Geld,  
Han stunte os det af sin Naade,  
At spate saa Kente af al vor Giæld,  
At Danmark det bliver til Vaade!

Da seler det paa sig vor Faders Haand,  
At frit den kan lese boert Tyngheds-Vaand,  
Som Nit leste Kiærligheds Gaade!

Stark-Odder han talte trehundred Aar,  
Og slet kunde han ikke hær,  
Det hvæde tungt paa hans selogaa Haar,  
Han fik dem ei alle med Hær;  
Men Phønir han lever femhundred Aar,  
Og saa af sin Hæde han ung opstaaer,  
Saa skal med vor Konge det vare!

Og Fader, som holder i Aar saa blid  
Solv-Vryllup med Kenninge-Naemt,  
Og haver ad Aare Guldbryllups-Tid,  
For Alle som siemne paa Garnet,  
Han helde saamangen en Fædsels-Fest,  
Som Gud dem giver, han under bedst,  
Han mere vøide lignet end fænet!

I Danmark det slemst fra Heden-Ød:  
Der dee ikke Trotterne gode,  
I Mindet de leve med Kolf og Skjold,  
Paa Tungen de bæres med Srede,  
Saa det er vor Tro paa de Danske Oer,  
At selv naar han daaner, han dog ei deer,  
Som randt med de Bedste af Nede!

Ja, det er vor Tro paa de Danske Oer,  
Som ikke til Tro er for lærde,  
At Kiærlighed er hvad der aldrig deer,  
Naar ei den er Skremt og Oshærde,  
Og det er vert Haad om de Danske Oer,  
At Kiærlighed aldrig paa dem uddeer,  
Saalange som Hæll er paa Hærde!

17. S. Grundtvig.